

KIRTÓS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

Bérmálás

A bérmálás egy olyan szentség, amelyben a megkeresztelt megkapja a Szentlélek ajándékát, erőt és küldetést kap, hogy Krisztus élő tanúja legyen az Egyházban és a világban. A bérmálkozók az egyházi közösség jelenlétében újítják meg keresztségi ígéretüket és vállnak ezáltal nagykorú kereszténnyé. Vallási értelemben keresztény szertartás, amelynek során kézrátétel, felkenés útján közvetítik a Szentlélek ajándékait a bérmálkozó számára, aki így hitében megerősödik és azt tudatosan vállalja. Ez a keresztény nagykorúvá válását jelenti a hívőknek. A bérmálkozás ideje, a hatvanas, de még a hetvenes években is az általános iskolások felső tagozatos korában történt. Négyévente járt hozzánk Székesfehérvárról a püspök úr, akit gyerekkoromban még lovas bandériummal vártak a Hegy-tetőn a már nagykorú legények és kísérték fel a templomhoz. Egyszerre bérmálkoztak az ötödik, hatodik, hetedik és a nyolcadik osztályosok, azaz a 10 – 14 évesek. Az 1962-es esztendőben a 165 fős iskolalétszámból 78- an voltunk felső tagozatosok, és mind bérmálkoztunk.

A bérmálkozás ideje később a nyolcadik osztályos kor elérése lett. Jelenleg a lelkipásztorok és a

püspökök többsége arra törekszik, hogy az általános iskola befejezését követően, legalább a 16 éves kor elérése után kerüljön sor a bérmálkozásra. Pilisszentlászlón az utóbbi évtizedekben két alkalommal bérmálkozott 2-3 fő.

Tehát jelentősebb, Tibor atya által október 9 - i bérmáláshoz hasonlóan megszervezett bérmálás több évtized óta nem történt községünkben. A szervezés, főekessége azonban a szabadtéri bérmálkozás volt. Ilyen egyháztörténetünkben, még nem történt.

Nagyon találó volt Püspök úr azon kijelentése, hogy a csodálatos hegyekkel övezett községünk olyan, mint egy székesegyház. Ilyen helyen volt alkalmunk a huszonhat bérmálkozóknak megújítani keresztségi ígéretüket. A csodálatos tiszta, derült, napos idő is kedvezett a szabadtéri bérmálkozásnak. Ezután, a Püspök úr és Tibor atya vezetésével a bérmálkozók, néhány fotó erejéig a templom oltára elé vonultak, ahol aztán csattogtak a fényképezőgépek.

Köszönet mindenkinek, aki munkájával hozzájárult a bérmálkozás sikerességéhez.

Fotó: Franyó Rudolf

Miért?

Egyszer egy várostól elvették a zenét – néhány év múlva kihalt a város. Ha egy település elveszítette papját, tanítóját, sokáig az se maradt fenn. Másfél évtizede Pilisszentlászló is majdnem elveszítette iskoláját... Milyen kár, hogy az akkor megmentőként jelentkező Waldorf iskolai egyezkedésekről, szerződésekről a mai napig nincs tiszta kép településünkön. Elkésérítő, hogy a tősgyökeres szülők gyermekeinek kora reggel a közeli település iskoláiba kell járniuk. Persze ebben van jó is, hiszen így több a buszjárat. Mégis jobb lenne, ha nem a mi gyermekeinknek kellene utazgatni, nem kifelé lennének tele a buszok. Mennyivel jobb lenne egy olyan „jó iskola”, ahová a helyi gyerekek közé, hozzánk jönnének a gyerkőcök!!!

Mit ad a Waldorf a falunak? Új iskolát, felújított régi, új utat, tanítókat, nevelést, új embereket, stb. S hogy ki ad többet, miért jó vagy rossz ez, az idő majd eldönti! Mindenképpen ismertetni kellene a márt, a jövőt, még akkor is, ha ez esetleg a múlt hibáira, tévedéseire épül. Beszélgetve az emberekkel, csak jó embereket ismerek. Persze nem értek sok mindent:

- miért vagyunk szemtől – szembe türelmesek, megértők, s hátat fordítva ártók, szapulók?

- Nem értem, hogy a Kör-kép – intelligens, kreatív, művészi főszerkesztővel – miért hetekkel az események után tudósít aktuális dolgokról, s miért nem közöl – néha – kritikus írásokat is?

- Nem értem, miért vesznek el földterületeket anélkül, hogy a tulajdonosokat értesítették volna? - azt sem értem, miért akarnak oda járdát építeni ahol, sövények, bokrok lombosodnak, virágok nyílnak? Valamiért mind itt lakunk! Mégis elmegyünk, elbeszélünk egymás mellett. Miért?

Tanuljunk már a természettől, próbáljunk meg együtt gondolkozni, tenni, önzetlenül a településünkért!

Hatalmas platánok meg - meg reccsennek, ki tudja mitől? De ebben a reccsenésben benne van az erő! Talán csak tudatni akarja velünk a természet, ember gyönyörködj, de vigyázz:

Az úr én vagyok, s ha akarom, elpusztítlak. Hamuvá teszek, mint te teszed a fát.

A. L. C.

Gondolatok a jövevényekről

*Tiszteld a jövevényt
mert egykor, te is jövevény
voltál azon, a földön
amelyet, az úr adott tenéked!*

*De ti jövevények ti is tiszteljétek
azokat, akik megengedték nektek,
hogy azon a földön élhessetek
de ezzel vissza ne éljétek!*

F. R.

fotó: Vrchovina Szabolcs

Egy küzdelmes élet vége

Ismét gyászol Pilisszentlászló lakossága. Necsnyik Ferenc halálával ismét apadt létszáma a helyi születésű lakóinknak. Halálával, a példaértékűen szorgalmas életet élők létszáma is csökkent. Feri bácsi, a 84. születésnapját már nem élhette meg.

1932. november 4-én született, és azon a héten 8-án Dittrich plébános úr által lett megkeresztelve.

Nagyon korán, már általános iskolás éveivel megkezdése előtt, alig hat éves korában elveszítette édesapját. A két világháború közti időkben, a két szülővel bíró családok is sokat nélkülöztek, ezért a családfő elvesztése nagy csapás volt a négy gyermekes családnak. A háborús évek még jobban tetézték az özvegyen maradt édesanya gondjait, aki a sors által meggyötörve, ötvenhat évesen követte férjét a túlvilágra.

Ferenc Gyerekfejjel vészelte át a kegyetlen háborús éveket. A Rákosi rezsim, elnyomása és a kötelező beadások korszaka sem hozott jobb változást számára. Katonaéveit a hírhedt Rákosi korszakban töltötte le. Az 1956 - os események Békéscsabán érték, ahol

részt vett az ellenállási mozgalomban, amiért a forradalom leverése utáni időkben kegyetlenül meghurcolták. Tiszteletreméltó szerénységére jellemző, hogy ezekről az időkről nagyon tartózkodóan mesélt.

Szülőfalujába visszatérve 1960. október 1-én Szopori plébános úr összeeskette Kocskovszki Ilonával, aki szintén nagy múltú ősi pilisszentlászlói család sarja. A házasságból 1961 november 28 - án Judit, majd 1970 július 6 - án. Ilona leánygyermekei születtek, akikről jó édesapa módjára gondoskodott.

Családjáért egész életén át mindig a legkeményebb fizikai munkát végezte. Ezt, mint sokan mások a falunkból, magam is tanúsíthatom, hiszen 1965-ben legényként sorstársa voltam Tahitótfalun az

aratásban, ahol a hajnaltól késő estig tartó, mai ésszel már fel sem fogható, kegyetlen, emberfeletti

munkában Feri bácsi is részt vett feleségével,

Ilonkával. Ehhez még meg kell jegyeznem, hogy ezt

az emberfeletti munkát az éves szabadságunk alatt végeztük. Az év hétköznapijait mint bányász, majd évtizedekig építőmunkásként élte. Szorgalmáért és szaktudásáért minden munkahelyen nagy becsben tartották. Ezt tanúsítja az is, hogy volt főnökei

három évtizednyi esztendő elteltével sem felejtkeztek meg róla, és tisztelettel álltak koporsójánál. Szeretett barátunk keresztény valláshoz méltón, türelemmel, sorsába beletörődve viselte el betegségét. Kedves Feri bácsi, a kemény küzdelmes életed után nyugodjál békében, és

legyen neked könnyű szülőfalud földje, melyet annyira megszerettél!

A gyászoló család nevében engedjék meg Tisztelt olvasóim, hogy megköszönjem mindazok részvételét, akik Tibor atya búcsúztatásával elkísérték Őt utolsó útjára, a pilisszentlászlói temetőben.

*Megpihen a dolgoz, jó apai szív,
áldás és hála övezi e sírt.*

*Szerető férj voltál, drága édesapa,
bánatos családodnak most az örangyala.*

F.R.

Másfél százalék

Ennyi volt az igenek aránya, paradox módon emiatt nem lett meg az 50%-os részvételi arány. Minimum tízszer ennyi igen”kellett volna” ahhoz, hogy a népszavazás eredményes legyen, de ennyi ember szerencsére nincs a hazában. A 98,5% majdnem 100. Ez az eredménylehetővé teszi az idegenrendészet további működését az anarchia és káosz helyett, a határvédelmet kerítéssel, élőerővel és jogszabályokkal. Az alkotmánymódosítást. A diktátum megtagadását minden nemzetközi fórumon. A magyar példa alkalmazását, elterjedését.

Monokulturalizmus

A monokulturalizmus időzítetlen bomba. Folyamatosan ketyeg, de bármikor fel is robbanhat. Az irakiak, irániak, kurdok és törökök mind muszlimok, de az utolsó emberig képesek lennének egymást kiírtani, ha lenne rá esélyük. Az egyetlen közös nevező, hogy a világ összes többi muszlimjával együtt keresztény országokat szeretnének iszlamizálni. Az olajat és a vizet teljesen össze lehet keverni, de ha megszűnik a folyamatos „kavarás”, azonnal tökéletesen elválnak egymástól. Minden szántóföldön egyszerre csak egy növénykultúra lehetséges, mert minden haszonnövény táblában gyomnövény. A borsót lehet télen is vetni, a kukoricát tavasszal, a kölest

nyáron, a búzát ősszel. A négy növény vetőmagkeverékével bevetett területtel hasznosíthatatlan multikulturát kapnánk, mert a borsó már tavasz végén érik, a búza nyár közepén, a köles nyár végén, a kukorica ősszel. Ráadásul mindegyiket lehet géppel is aratni, de mindegyiket máskor és másmilyen adapterekkel. A legnagyobb probléma az eltérő növekedési esély és szaporaság a növényi multikulturákban. Egy területen lehet gabonát is termesztetni, vagy erdőt nevelni, de a kettő együtt lehetetlen. Az Európai Unió addig működött, amíg nem akarták a csúcsvezetői és a muszlimok Világ Unióvá alakítani. Ha csak hot – sportnak kellenénk az Úciónak, annál még az Unión kívüliség is jobb lenne. Minden migráns mindenre jogosultnak hiszi magát, minden kötelességvállalás és teljesítés nélkül. Görögország, Olaszország és Szerbia máris az összeomlás szélén áll. A visegrádi négyek még védhetőnek tűnnek. Az erőszakkal összekevert keresztények és muszlimok maguktól azonnal szétválnak, mint az összekevert víz és olaj! Pedig minden keresztény felekezet és nemzetiség évszázadok óta keveredik egymással. Az afgánok és sírek viszont még keresztény országokban sem akarnak egymással keveredni, csak a keresztényeket kiszorítani Európából.

Tisztelettel: Losonci Miklós

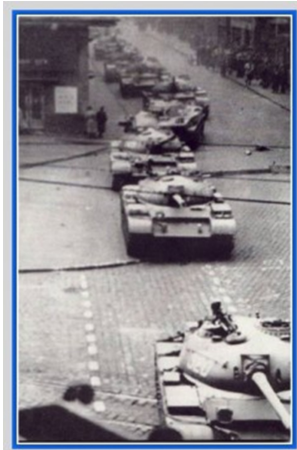
Csúcs

Mi kell még történni, hogy Európa végre elkezdjen védekezni a „vég” ellen. Az október közepén lezajlott Európa „csúcson” mindössze kettő ország vetette be a zárónyilatkozatba a kötelező kvóta tilalmat. Az egyik? Magyarország volt, a másik Szlovákia. Huszonnyolc országból mindössze ketten tiltakoztunk a kényszerbetelepítés, a járványok és anarchia szétterítése ellen. Eközben a muszlimok özönlenek a keresztény Európába, de nem csak a muszlimok. Az európai keresztények között tilos a poligámia, de az afrikai keresztényeknek „korlátlan” számú feleségük lehet. Ellentétben a muszlimokkal, akiknek „csak” négy, a néger katolikus

keresztények feleségeinek száma nincsen korlátozva. Európa az öngyilkosságával egy évtizede megoldhatja Afrika problémáit. Az egymást gyilkoló közel – keletiek beengedésével, beengedi „Nyugat” az utcai harcokat Európa szívébe. A világ összes állata foggal – körömmel védi a területét a fajtársai ellen a családjáért. Egyedül a sapiensnek nevezett homo vált teljesen idiótává. Az Európai Unió nem világunió. A szolidaritás önvédelmet kell jelentsen a külső világgal szemben. A területvédelem joga nélkül elkerülhetetlen a világháború. Zárt táborok és csárterjáratok az önfeláldozás helyett.

Tisztelettel: Losonci Miklós

Utóirat 1956

A szabadságharc idején egy honvéd osztagot kivezényeltek Soroksáron az orosz tankok elhárítására: Ezek egyenruhás katonák voltak. Parancsba kapták a tüzelést! 56 után emiatt halálra lettek ítélve, de ha nem lőttek volna, akkor ott helyben lettek volna agyonlőve.

Az új hatalom a megtorlás címszó alatt előre leszámolt minden leendő ellenségével. Nagy Imre folyamatos életveszélyt jelentett volna élve, ezért

Kádár ötször kérvényezte Moszkvánál a halálbüntetése engedélyezését. A nemzetközi felháborodás hatalmas volt, ezért Hruscsov a végtelenségig halogatta a hozzájárulását, mert Nagy Imre megölése előtt is már óriási volt a világ elítélése a megtorlások miatt. 1956 után, azt a homok - dombot is eldózerolhatták Soroksáron, ahonnan az egyenruhás honvédek az orosz tankokat lőtték. Az első napokban kivonták az itt állomásozó katonákat, mert azok aligha lőttek volna a magyarokra, és olyanokat hoztak, akik azt hitték, hogy Szuezen vannak. Azt kérdezték, hogy: „Hol van a csatorna?”

Tisztelettel: Losonci Miklós

Ha hétvége, akkor Szlovákia

Mikrobusszal utaztunk, mint tavasszal, de még így is volt egy üres helyünk. Párkányban elmentünk a Sobienski, lengyel király bronz lovas szobra mellett és Nyitraig utaztunk végig a Csallóköz síkságon. (Erdélyben síkság alatt csúszós utat értenek, nem alföldet, hanem síkosságot). A városnál ér véget a hullámos síkság, a „Rózsadomb” jellegű Várhegygel. Mögötte pedig egy „Hármashatár - hegy” jellegűvel tetején átjátszó tornyokkal. Az 586 m magas, Zobor hegy a Fribecs - hegység legdélnyugatibb csúcsa.

Előtte áll a városból csak 60-70 méterrel kiemelkedő Várhegy. Oldalában drága villákkal és szőlő - ültetvényekkel. A várkapu előtt áll Cirill és Metód bronz szobra. Ez a magaslat volt a morva

Zobor székhelye, aki a magyar honfoglaláskor meghalt.

Később püspöki székhely lett, ma is az. A hely külön előnye az alatta kanyargó Nyitra folyó. A várkapun belül található a püspöki székesegyház. Soha életemben nem láttam még ilyet. Belül ugyanis az oldalhajóból a főhajóba egy emeletnyi lépcsősoron lehet felmenni. Belülről márvánnyal borított, a festmények kivételével. A legenda szerint ebben a várban vakították és öntöttek ólmot a fülébe Vazulnak, de később az ő fia lett a király. A domb legmagasabb pontján áll a 90 méter mély kút! Nem látni le az aljáig. A törökök nem ostromolták meg, de 1663 – től 1664 – ig pár hónapra birtokolták. 1704 – től 1708 – ig kuruc kézen volt. A múzeumában gyémántokkal és

minden más drágakövekkel kirakott arany kegytárgyak tömkelege látható. Egy személyes dolog. Anyai nagyapám évekig élt Nyitrán, mert

édesapja ott dolgozott. Tökéletesen beszélt szlovákul is. A várkapun kívül még megnéztük a szentháromság szobrot, utána a szállásunkra utaztunk.

Podhále (jelentése: erdőalja) termálvízéről híres ami ráadásul olyan sós, mint a Holt – tenger. Én egyiket sem próbáltam, mert inkább „tűzimádó” vagyok mint „vízimádó”. A buszunk megállt egy földszintes ház előtt. „Hogy fogunk ebbe beleférni” – gondoltam. A telek viszont hátrafelé lejtett és egy emeletes panziót rejtett. A beszállásolás után a csapat a gyógyfürdőbe ment. Este főtt csülök és sör az asszonykórus szlovák és magyar énekei közben. Másnap utazás Lévára. A táj alföldi jellegű. Itt született és gyerekeskedett Kittenberger Kálmán. A róla elnevezett utcában állt a fehér „várfal” a kapuval. Azon átmenve száz méterre egy óriási sziklatömb látható egy hatalmas várrommal.

Mindez a síkság kellős közepén.

A városban emeletes panelházak közt óriási forgatag és vásár. Délután újra termálfürdő. Este viszont egy felejthetetlen csülkös babgulyás. „Kelt” sörrel, ami szlovákul keltát jelent. Akik Írországtól

Anatóliáig népesítették be Európát, és ugyanúgy ismerték a sört mint az ókori egyiptomiak. A harmadik napon misére ment a társaság, de a szlovák imák és énekek ismerete nélkül én ezt nem mertem megkockáztatni. Az egyházi liturgiák még magyarul is arhaikusak, de minden más nyelven számomra teljesen érthetetlenek. A kijelentkezés után a buszon szlovák és magyar népdalokat énekelve értünk Érsekújvárra. A tér közepén található egy csatornafedél méretű bronzkorong. Rajta a hajdani érsekújvári hatszögletű, olasz sarokbástyás vár alaprajza. Benne az O. L. – vagyis

Ocskai László monogram és az 1710. Ugyanis ezen a helyen halt meg az a kuruc vezér aki a trencsényi csata közben átállt a labancokhoz. Ami miatt elveszett ez az egyik legutolsó csata és vele együtt a Szabadságharc is. A legenda szerint Jánosik a saját lován mentette ki Rákóczi Ferencet. Hivatásos hóhér nem lévén Ocskai nagyon megszenvedett mire meghalt. Innen bementünk a Ferences templomba, ahol egy pap ránk köszönt és magyarul elmesélte a város történetét.

Aztán a Pilis legtitkosabb történeteit, a szentendrei Ferences gimnázium tanára, aki minden hétvégén itt miséznek. (Emlékezett a lányomra, aki odajárt négy évig.) Ezután bementünk a nagytemplom szlovák nyelvű miséjére. A tavaszi kiránduláson Rudi egy második világháborús katonai temetőről beszélt, és most is egy temetőt akart felkeresni. Azt hittem, hogy katonasírokat. Szőgyénbe érve kezdett világosodni a helyzet.

A nagyközség közepén egy óriási templom. Sajnos zárva. A pilisszentlászlóiak Közép – Szlovákiából származnak, de 1947 – ben a szlovák – magyar lakosságcsere keretében ide lett áttelepítve. Számos család, az áttelepültek jelentősebb része. Számos

pilisszentlászlói születésű sírját találtuk meg. A falu központjában egy márványszobor. Egy pocakos nemes nagy pipával. Gondoltam Mikszáth Kálmán, de nem. Alatta az írás, Pathó Pál. Párkányban még egyszer megálltunk, az utolsó aprópénzek elköltése végett (azt nem váltják vissza), csak a papír eurót). Szomorúan állapítjuk meg, hogy hazafelé mindig kétszer rövidebb és gyorsabb az út mint kifelé.

A sík Párkányból Magyarország tűnik hegyesnek, a Pilis miatt, és az esztergomi Bazilika Párkány minden pontjáról látható.

Tisztelettel: Losonci Miklós

Fotók: Franyó Rudolf

Levél a polgármester úrtól

Tóth Attila polgármester úr, nemes gesztussal levélben is megköszönte a Polgárőrség tagjainak a Pilisi Ősz rendezvényen végzett munkáját.

Tisztelt Mihics József Elnök Úr!

Köszönetemet fejezem ki a Polgárőrség tagjainak a 2016. évi Pilis Ősz rendezvényen végezett segítő munkájának és annak, hogy hozzájárultak a rendezvény sikeres megvalósításához. A további munkájukhoz sok sikert, erőt és egészséget kívánok!

Köszönettel és Tisztelettel: Tóth Attila Zsolt polgármester

Az elismerést, nagyon szépen köszönjük.

Mihics József
elnök

Közbiztonsági Konzultációs Fórum Szentendrén

2016. október 13-án került megrendezésre a Közbiztonsági Konzultációs Fórum a Szentendrei Rendőrkapitányságon.

A rendezvényre meghívást kaptak a települési önkormányzatok polgármesterei és jegyzői, a Szentendrei Járási Hivatal vezetője, a Klebersberg Intézményfenntartó Központ vezetője, a

polgárőrsegek vezetői, közterület-felügyeltek, az iskolák és egyházközségek vezetői, valamint a kisebbségi önkormányzat vezetői.

Kovács László r. ezredes kapitányságvezető köszöntötte a megjelent vendégeket és a közvetlen kollegáinak bemutatását követően a járás bünygyi-, közbiztonsági- és közlekedési helyzetén kívül szó esett a közbiztonsági együttműködés fontosságáról, a polgárőrsegekkel kialakult jó kapcsolatról.

Említést tett, hogy Pilisszentlászlón megalakult a polgárőrség, és időskorúak védelmében hathatósan segített polgárőrségünk a bűnmegelőzés terén.

A kapitányságvezető úr kiemelte, hogy folytatják az időskorúak sérelmére elkövetett bűncselekmények visszaszorítása-, valamint az időskorúak áldozattá válásának megakadályozása érdekében a prevenciós előadásokat, lakossági fórumokat.

A rendőri vezetők a feltett kérdésekre válaszolva, a hozzászólásokat megvitatva kiemelték, hogy a

meghívott vendégekkel összefogva még eredményesebbek lehetnének, ezáltal növelhetnék a lakosság szubjektív biztonság érzetét, valamint együttműködve a térségben baleset-megelőzési tevékenységet tudnának folytatni.

Pilisszentlászlói Polgárőr Egyesületünk részéről Mihics József elnök vett részt a közbiztonsági egyeztető fórumon.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Pilisszentlászlón az 56-os forradalom 60. évfordulójának ünnepén vett részt a polgárőrség

2016. október 26-án 10.00-órakor az Önkormányzat előtti Vasvári Vilmos emléktáblájánál volt megrendezve az ünnepség. A megemlékezést Kertész József tartotta „Legyünk bátor, jó vitézek!...” címmel. Tóth Attila polgármester úr mondott ünnepi beszédet. Koszorút helyezett el Rudolf János polgárőrünk, aki önkormányzati képviselő is. A Vadvirág óvoda kisgyermekai az óvodától a megemlékezésig zászlóval a kezükben „szabadságot, kenyeret” szavak kihangsúlyozásával az ünnepség fénypontja volt, valamint a kiscsapatok kezükben lévő zászlókat elhelyezték az ott lévő virágládákba. Ezután Vasvári Éva emlékezett meg Vasvári Vilmosról.

Az ünnepség után a Szlovák házban dr. Tóth Eszter Zsófia történész előadását lehetett meghallgatni.

Az ünnepség biztosításában a pilisszentlászlói polgárőrség részéről Franyó Rudolf, Mihics József, Kocskovszki Istvánné, Kocskovszki István, Soláry Józsefné, Tusák József polgárőrök vettek részt, míg Szentendre Rendőrkapitányság részéről Kuczmog József c. r.fztls és két kollégája vett részt.

Pilisszentlászló, 2016. október 26.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Fotó: Kocskovszki István

Elismerés

Dr. Túrós András úr, az Országos Polgárőr Szövetség elnöke Mihics József Pilisszentlászlói Polgárőr – és Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnökéhez intézett elismerő levélben köszönte meg az egyesület munkáját.

Levelében örömet fejezte ki, hogy Ifj. Rudolf János a pilisszentlászlói egyesület polgárőre 2016. szeptember 18-án a közös szolgálat során történt intézkedésben aktívan, hatékonyan és eredményesen működött közre.

Továbbiakban kitért arra, hogy a pilisszentlászlói Polgárőr – és Önkéntes Tűzoltó Egyesület egyre eredményesebben működik, amihez szívből gratulált.

Befejezésül, mint az Országos Polgárőr Szövetség elnöke, önzetlen támogatásáról biztosította a Polgárőrséget.

Franyó Rudolf

Mindenszentek, halottak napja Pilisszentlászlón

A Pilisszentlászlói Polgárőrség a temető és környékét visszatérően ellenőrizte. Csendesen, méltóképpen zajlott a megemlékezés szereteteinkre.

Pilisszentlászló, 2016. november 01.

*Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület*

Fotó: Mihics Krisztián

Közös megemlékezés hőseinkre

A Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat és a Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület közösen emlékezett meg 2016. november 01-én Pilisszentlászlón az I. - II. Világháborús emlékműnél katonai hőseinkre.

A Pilisszentlászlói Iskola udvarán elhelyezett emlékmű környékét Vrhovina Józsefné (Rozika) és Dombai Gáborné (Jutka) szorgos kezeiknek köszönhetően megtisztították rendbe tették az emlékmű környékét.

Franyó Rudolf az emlékmű két oldalára kihelyezte a Magyar illetve Szlovák zászlót.

A megemlékezésen megjelent Gallai Gergely nemzetiségpolitikai tanácsadó és többen a Szlovák

Nemzetiségi Önkormányzattól és a Polgárőrség részéről, valamint az Önkormányzattól Rudolf János önkormányzati képviselő, polgárőr is részt vett.

Franyó Rudolf elnök mondott megható ünnepi beszédet, utána énekkarunk tagjai énekeltek. Mindenki gyújtott egy gyertyát. A megemlékezés végén a kiskápolna harangja szólalt meg.

Fotó: Franyó Rudolf

Pilisszentlászló, 2016. november 01.

*Mihics József
elnök*

Gondolatok a hősi emlékműnkéről

A szarajevói pisztolylövés eldőrdült, megkezdődtek a harcok.

A történelmi Magyarország nagy háborúban elesett katonáinak száma a két világháború közötti számítások

(szerintem inkább becslések) szerint 520 – 660 ezer közöttire tehető. A családok évtizedeken keresztül gyászolták az elveszett fiúkat, apákat, férjeket, és ebben a gyászban talán az egyik legfájdalmasabb az lehetett, hogy a katonák a szülőföldüktől, a családi

gondoskodástól távol lettek elhantolva.

A II. Világháborúban elesett hőseink létszámáról, a Magyarország háborús emberveszteségeivel kapcsolatos kutatások legfontosabb forrása a Honvédelmi Minisztérium fennmaradt iratanyagából tájékozódhatunk. Ebből megtudhatjuk, hogy 250 – 260 fős összveszteséget tartanak nyilván. Már a nagy háború alatt történtek javaslatok az elesett, eltűnt katonák emlékére való emlékművek állítására. A vesztes háború végén gróf Tisza István terjesztett be javaslatot a képviselőház elé. Igazából azonban csak a Trianoni döntést követő megcsonkított Magyarország nemzetgyűlése 1924 májusában iktatta törvénybe a hősi halottak emlékének megünneplését, és a Hősök Emlékünnepét, május utolsó vasárnapját a nemzeti ünnepek közé sorolta.

Pilisszentlászló emlékműve erdei terméskőből a községháza előtti tér közepén került megépítésre. A busz és gépkocsi forgalom miatt, Az 1950 – es években lett áthelyezve az iskolánk bejáratához. 1982 – ben a már alig olvasható nevek miatt magánkezdeményezés által és magánpénzből új, nagyobb tábla került elhelyezésre, amelyen már az

akkori törvényt sértve, de ÖRÖK EMLÉKEZET OKÁUL a II. Világháborúban elesett hőseink nevei is bele lettek vésve. Mint az köztudott, akkoriban börtönbüntetés terhe mellett szigorúan tiltva volt a

II. Világháborúban elesett hősokeket magasztalni. Az emlékmű körüli kockakövezést, a Milleneumi emléktáblát átadási ünnepély miatt akár annak idején a táblát szintén saját anyagomból, kétkézi munkával magam készítettem. Ekkor került felújításra az emlékmű hézagolása

(fugázása) is. Az emlékmű tetején lévő Tátra, Fáttra, Mátra, történelmi nagymagyarországi hegységeinket szimbolizáló hármastornyot az idő vasfoga kikezdte és szétesett. Ezt Dr. Illés György polgármestersége alatt a jelenlegivel pótoltuk.

Az emlékmű jelenleg is jó helyen áll. Némi odafigyeléssel az iskola udvarán történő ünnepi megemlékezések és egyéb rendezvények színfoltja is lehetne. A legutóbbi testvértelépülések találkozóján Dr. Illés György polgármestersége idején az emlékműnél mondták el beszédjeiket, az udvaron helyet foglaló vendégeinknek. Legyen bárki iskolánk „üzemeltetője”, az emlékművet akkor is a kökerítés részbeni lebontásával az idelátogató vendégeink számára is megközelíthetővé kel tennünk.

Ezért az emlékművel kapcsolatos, Waldorfról való negatív véleményezést és szidalmazást részemről elutasítok. Egy kökerítés közt kell csak kibontani, és az iskola bejárat jobb oldalán egy alacsony léckerítést építeni, amelyben az ünnepi eseményekre való tekintettel egy kiskapu kerülne elhelyezésre.

Fotó, szöveg: Franyó Rudolf

Sakk

Az októberi sakkfeladvány, kisorsolt nyertesei, akik az általam dedikált, Franyó Rudolf: Csák Máté című könyvvel lettek megjutalmazva: Szirmai Balázs, Horváth Petra, Horváth Márk.

„Fischer fantasztikus”

1963-64 – ben New Yorkban rendezték a X. Rosenwald emlékversenyt, amely az USA bajnoksága is. A versenyt 100% - os teljesítménnyel nyeri az ifjú Bobby. E havi feladványunk a kor legjobbjára

R. E. Byrne – elleni parti végállása.

Rossolimo nagymester az érdeklődőknek éppen azt magyarázza a demonstrációs táblánál, hogy a logikusan játszó Byrne nyer. Ám nyílik az ajtó és jön a hír, hogy Byrne feladta.

Rossolimo nagymester értetlenül néz, de jön Byrne és elmagyarázza a zsivel szemben minden logikus lépés is reménytelen. Szórják is a jelzőket a világ minden táján: „a reinkarnálódott Morphy”, - „Caissa kegyeltje, - mint Aljechin fénykorában”, - „Fischer a fantasztikus”, „Fischer a csodálatos”, - stb.

Íme a végállás 21. lépés után:

Kfj, Vd2, Baj, Bd1, Hd4, Fa3, az, b3, g3, h2, He3Kg8, Vd7, Ba8, Be8, Fb7, Fg7, a7, b6, f7, g6, h722.

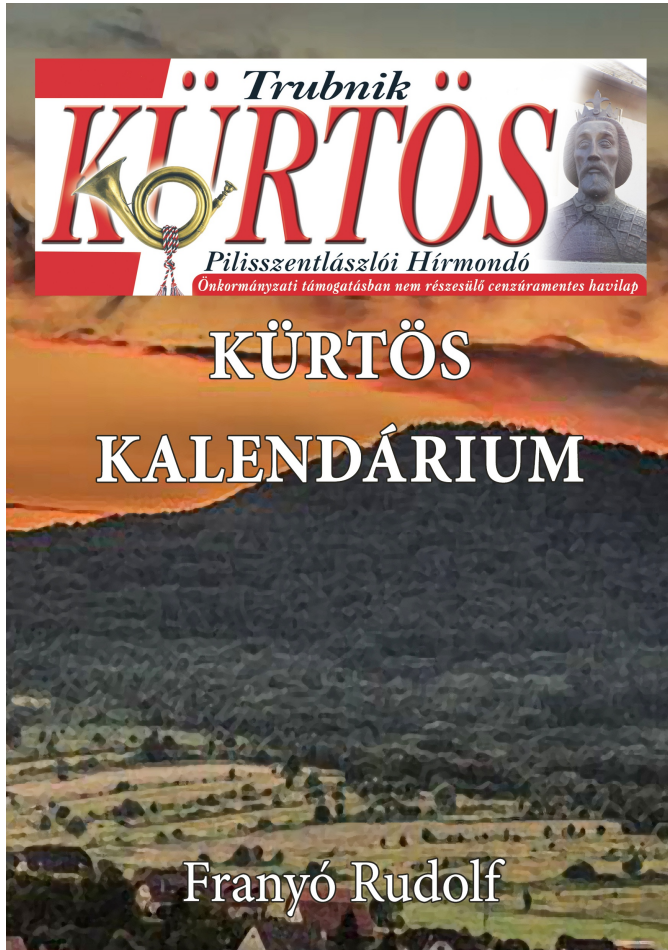
Világos lépne, de feladja – miért?

A helyes választ beküldők közül, Franyó Rudolf: Uralkodóink egy évezreden át c. könyv kerül kisorsolásra.

Kellemes időtöltést, és sikeres megfejtést kívánok: Tusák József sakktanár

Nyomdába került a Kürtös Kalendárium 2017

Hosszú, igen gondos előkészítő munka után nyomdába került a 2017 évi Kürtös Kalendárium. A kalendáriumról így ír bevezetőjében Losonci Miklós:

**TEMPORA MUTANTUR, ET NOS,
MUTAMUR IN ILLOS
VÁLTOZNAK AZ IDŐK, ÉS BENNÜNK
VÁLTOZUNK MI IS**

A mai öregek még egészen más világban születtek, mint unokáik. Nem volt még világháló, televízió, sőt még rádió sem.

A községi rendeleteket a kisbíró hirdette ki. Egy dobbal a nyakában végigjárta a falu minden utcáját, hatalmas csörömpöléssel. Százméterenként megállt, kitekerte az írást és felolvasta szinte kiabálva: kihirdetik, vagy közhírré tétetik...

Dédapáink hibátlanul használták a matematikai

négy alapműveletet, és tudtak írni, olvasni is.

A téli esték egyetlen unaloműzője és ismeretterjesztő tevékenysége a „Kincses Kalendárium” olvasása volt.

Az emberek ebből juthattak minden létező információhoz, szórakozáshoz, minden más hiányában.

A Kürtös Kalendárium ezt a hagyományt éleszti újjá.

Franyó Rudolf minden hónapot naptárral és megtörtént szentlászlai és környékbeli tréfákkal indítja. A következő oldalakon minden hónapoz tartozó jelentősebb személyről, történelmi eseményről, ír kétoldalt. Kezdetre minden hónapoz tartozó jelentősebb egyházi szentünk életrajzát és korának történelmi hátterét ismerteti.

Ezt az adott hónappal kapcsolatos hagyományok, népszokások követik. Ezután a Gazdakalendárium következik, melyben én, Losonci Miklós, mint agrármérnök, minden hónapnál leírom az aktuális kertészeti és földművelési feladatokat.

A következő két oldalon jelentősebb királyaink életrajza, korának jelentősebb eseményei következnek.

Aztán minden hónap történelmünket meghatározó jelentősebb eseménye szintén két oldalon.

A történelmi eseményeket elődeink mesterségei és foglalkozásai a Pilisben következnek szintén havonta két oldalon.

Minden hónapoz kötődő eseménynaptár egy-egy ismertebb írónk, költőnk életrajzával zárul.

A Kürtös Kalendáriumról rengeteg ismerethez juthatunk a humor, a történelem, a vallás, a hiedelmek, a szokások, a mezőgazdálkodás, (Gazdakalendárium: Losonci Miklós) a politika, a népi mesterségek, az irodalom területéről. Hadd legyenek őszinte. Nekem személy szerint Rudolf barátom által összegyűjtött népi mesterségek voltak a legérdekesebbek: favágás, szénégetés, mészégetés, fuvarozás, vadászat, erdei-mezei munkák, kenyérsütés, ruhakészítés kenderből, bányászat, drótosság, üvegesség.

Ezek mind az olajkorszak előtti feladatokat írják le,

hogy mi lesz az olajkorszak után?

Senki sem tudhatja, de minden kor tudását, tapasztalatát át kell menteni a jövőbe, mert bármikor, bármilyen ismeretre szükség lehet:

„Nem léphetünk kétszer ugyanabba a folyóba!”
(Mert a víz állandóan folyik).

Ugyanakkor viszont „nincs új a nap alatt.”

A Kürtös Kalendárium a „Kincses Kalendáriumnak” hagyományait folytatva kettős feladatot lát el: tanít és szórakoztat.

Valaha a lakosság szinte egyetlen olvasnivalója volt a kalendárium.

Az egyetlen könyv a házban. Kéményseprők árulták újév napján. Ez a könyv ma sem hiányozhat, egyetlen könyvespolcra sem.

Jó tanulást és kellemes szórakozást kívánok Franyó Rudolf Kürtös Kalendáriumának olvasásához.

Tisztelettel: Losonci Miklós

A 228 oldalas, keménykötéssel ellátott kalendárium, amely ISBN: 978-963-12-6940-6 világgönyvtári számot kapott, nyomdaköltsége 1250 Ft., mely a KÜRTÖS olvasóinak kerekítve 1 000 Ft. egységre, az újság átvételekor a JÁNOSÍK-ban megrendelhető.

**Franyó Rudolf,
a szerző**

Zarándoklat

Tibor atya szervezésében zarándoklatra készült számos pilisszentlászlói hívő. Községünk alapítói, így a barokk templomunk építői is köztudottan a pálosok voltak. Tibor atya egy kötetlen beszélgetés alkalmával elhatározta, hogy az érdeklődő hívők függvényében autóbust indítunk a Márianosztrán

lévő pálos testvérek meglátogatására és templomukban történő szentmise megtartására.

Szervezés közben jutott tudomásunkra, hogy a templomon felújítási munkálatok kezdődtek, így a csodálatos pálos templom nem látogatható.

A már utazási lázban lévő hívőknek

magyarázkodás helyett Tibor atya választása az Érsekújváron lévő Ferences rendi kolostor és templomba történő zárándoklatra esett. Tibor atya megbízásából felvettem a kapcsolatot, a Ferences rendi Cirill atyával, akinek példaértékű odaadó szervezésével csodálatos napot tölthettünk Érsekújváron. A nagyon kedves Cirill atyáról, csak nagyon röviden annyit, hogy a Szentendrei Ferences Gimnázium tanárja, és szlovák nyelvtudása révén nagyon jó ismerőse a pilisi szlovákságnak. Mint kiváló tanár több pilisszentlászlói családdal is jó kapcsolatban van.

A Ferences templom és kolostor, ahova uticélunk vezetett, az 1626 és 1631 közötti időben épült. Bejárata felett most is olvashattuk: PAX INRATINTIBUS, azaz békesség a betérőnek. A ferencesek köszöntése PAX ET BONUM, áldás és békesség, tükröződik a feliraton. Ma is szeretettel fogadnak minden jószándékú látogatót. A templom felszentelését Pázmány Péter végezte 1631. május 24-én. Vélhetőleg ez még csak egy alacsony templom volt zsindegy tetővel. Hasonló módon a mainál jóval kisebb volt a kolostor is. 1663-tól a török tisztek laktak a kolostort, a templomot pedig raktárnak használták. A templomtornyot, mint sok más megszállt városban, itt is minaretté alakították. 1685 után a templomot és kolostort megújították és Soman Péter a ferencesek milánói generálisa szentelte fel. A Rákóczi szabadságharc alatt Bercsényi lakott a kolostorban, amit a kolostor külső falán az első emelet magasságában látható emléktábla is igazol.

Ilyeneket és sok hasonlót volt lehetőségem olvasni Érsekújvár történelmével kapcsolatban.

Cirill atya odaadó idegenvezetése által, sok olyat sikerült megtudnom zárándoktársaimmal, ami a könyvekben nem található.

Elmesélte, hogy a II. világháborúban Érsekújvár központját annyira lerombolták, hogy csak a két jelenlegi templom magasodott ki a romokból. A háborút követő időkben, a kolostor homlokzatának eltakarása végett, egy mai ott álló szocreál stílusban épült üzletközpontot építettek. A város főterét ékesítő pestis járvány végén emelt szentháromság emlékművet is áthelyezték. Érsekújvárnak közvetlen vasúti összeköttetése volt Béccsel. A beérkező vonatokat cigányzenekar fogadta. Ez a zenekar éjszakánként is játszott a

korzónak is használt főtéren.

Történt egyszer, hogy két huncut diák bemászott a templom közelében lévő hajdani várkútban és onnét éjféltkor fehér lepedőben burkolózva kimásztak a kútból és ráijesztettek a cigányzenészekre, akik, az ijedségtől hegedűiket eldobálva „világgá” szaladtak. Szórakoztatásnak ilyeneket is mesélt Cirill atya. A rövid városnézés követően lelkigyakorlatos szentmisén vettünk részt. Nem voltunk egyedül. A tekintélyes méretű templom Nagyon sok városból és községből való hívőkkel volt megtelve, akik között sikerült még ülőhelyekhez jutnunk.

A szlovák nyelvű, gitárral és dobbal kísért zenés Szentmisét követően, Cirill atya átkísért minket, a főter szomszédságában lévő igen szépen berendezett vendéglőbe, ahol, már megterített asztalokkal vártak minket. Az előzetes megbeszéltek alapján egyszerű, egyforma menüt szolgáltak fel, így viszonylag hamar megebédeltünk. A kávézást, sörözést követően visszasétáltunk a ferencesek templomába ahol Tibor atya vezetésével litániát tartottunk, majd Cirill atya kedves búcsú szavait meghallgatva, átsétáltunk a parkolónál várakozó buszunkhoz, ahol miután mindenki elfoglalta ülőhelyét a felmelegített buszban, hazafelé indultunk.

Az útidő nagy részét imádkozással és néhány szlovák nyelvű egyházi ének eléneklésével töltöttük.

Hálás köszönet Tibor és Cirill atyáknak, az odaadó gondoskodásért!

Fotó, szöveg: Franyó Rudolf

Pilisszentkereszt sírkertjében vettek végső búcsút Pálvölgyi Péter r. alezredestől

Pest Megyei Polgárőr Szövetség elnökének Dr. Bilisics Péter felkérésére a Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület két tagja Pilisszentkeresztben temetési szertartás biztosításában vett részt.

Pilisszentkeresztben a Temető előtti részen Mustos Pál r. fztls. pilisszentkereszt-i körzeti megbízottal, és egy kollégájával forgalomirányításban vettünk részt.

Pálvölgyi Péter a társával Bőnyben, október 26-án kora reggel házkutatásra indult Györkös Istvánhoz, az 1990-es évek neonáci és hungarista mozgalmainak egyik vezéralakjához. A 74 éves Györkös azonban agyonlőtte őt.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó

Egyesület mély fájdalommal és együttérzéssel búcsúzott egy kiváló rendőrtől.

*Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület*

63 éve: A padlássöprések évada Az 1953. október 17-i vb-ülés jegyzőkönyvéből:

A városnak jelentős beadási hátraléka van:

„...a kötelezettek több mint ötven százalékának kevesebb termett, mint amennyi a beadási kötelezettsége.

Így a hátralék nagyobb részét megvett terményből kell teljesíteni”.

A Tsz sincs jobb helyzetben:

„...nem lesz annyi

kukoricatermésünk, amely fedezné a beadásunkat, így a tavalyihoz hasonlóan egy

bizonyos mennyiséget át kell ütemezni sertésre.”
pemete.blog.hu alapján

Micsoda világ? Ma a módszerek kifinomultabbak.

Ma elhítetik velünk, hogy csökkentettek árat, miközben a beszerzési ár az "ügynevezett

központilag csökkentett"

árnál is sokkal nagyobb mértékben mérséklődött.

Majd, amikor, az évek múlásával, az árak már radikálisabban az ügynevezett

"rezsicsökkentett" árak alá esnek, akkor újra bejelentenek

"rezsicsökkentést

". Közben pedig jól megszedik magukat. Miért hagyjuk, hogy így legyen?

Humor

ÁTMULATOTT ÉJSZAKA

János bácsi egy átmulatott éjszaka után hajnalban ér haza. Nem mer bemenni a szobába, inkább az asztalra könyökölve elbóbiskol. Előjön az asszony, szúrós szemmel néz rá.

– Csak azt szeretném tudni, hol voltál megint az éjszaka?

Erre János bácsi felnéz:

- Én is...

A DEMIZSON FONTOSABB

János bácsi István napkor komáját készül felköszönteni, lemegy a pincébe, ahol megtölti a demizsont. A nagyobbik fia is vele szeretne menni.

- Maradj csak otthon és vigyáz a kis hugodra! – inti le édesapja.

- Majd viszem a hátamon a keresztapámékhoz – szól lelkesen Mártonka.

Édesapja beleegyezik. Még az út feléig sem érnek, Mártonka panaszkodik:

- Édesapám nem bírom tovább cipelni a Mariskát. Cseréljünk, én viszem a demizsont.

- Hogyisne! Még elejtenéd!

MENNYORSZÁGBA JUTÁS

Pali bácsiék disznóvágáskor a szomszédos plébános urat is meghívták a disznótoros vacsorára, aki a vacsora utáni borozgatás közben megkérdezte a társaságtól:

- Meg tudják e mondani nekem, mit kell tenni az embernek, hogy a mennyországba kerüljön?

Pali bácsi borízú hangon válaszol:

- Ahhoz bizony meg kell halnia!

TROMBITA

Jankó kérlette a nagypapát, hogy vegyen neki trombitát.

- Azt már nem, trombita nélkül is elég hurhajt tudsz csinálni!

- Ne féljen nagypapa, megígérem, hogy csak akkor fogok trombitálni, amikor alszik.

muszakitahi.hu

MŰSZAKI VIZSGA

06 30 900 4898

Tahitótfalu, Szabadság út 15.

BENT A TSZ TERÜLETÉN

EREDETVIZSGA - AUTÓKOZMETIKA
OKMÁNY ÜGYINTÉZÉS - SZERVÍZ

1000 Ft-os KUPON
/a műszaki vizsga árából/

Megemlékezést tartottunk a Turul Szobornál, a forradalom kitörésének előestéjén.
Köszönet a megemlékezőknek a jelenlétért, és a gyertyagyújtásért.

Részlet Franyó Rudolf **VAJZLIK, A REJTÉLYES PILISI BETYÁR** c. könyvéből

- Mennyit késhettem? Vajon megbotozták már a szerencsétlen öregeket?

- Lihegve érkezett a községházához, ahol nagy tömeg nézte „osztását az igazságnak” – majd a deresen kiderül.

- Vattay a tribünön ült és mellette állt az átkozott Stumpf. A deresen feküdt az öreg Mikusik, a darabont, az Isten tudja mennyit ütött. Jobbra állt az öregek csoportja. Egyiküknek kinyílt a szája, de nem jött ki hang ajkai közül.

- Ejnye, a mindenit, mi történik itt? – félelmetesen zengett csengő hangja.

A darabont abbahagyta az ütést és minden jelenlévő, Vattayt is beleértve, megdermedve nézett a hívatlan vendégre.

Csak egy pillanatig tartott ez, mert a következő pillanatban süvített a balta és a darabontok röpködtek ide-oda. Stumpf az ütéstől elkábulva leesett a földre, és Vattay is ledőlt a székről. A harmadik pillanatban el voltak vágva az öregek kötelei

Nos, a darabontok felálltak védekezésre. Hiszen miért hagynák magukat ők annyian, egy ellen? Ezzel a gondolattal bizony rosszul jártak, úgyhogy csak a menekülésben kereshették üdvösségüket.

Abban a pillanatban gördült be az úri kocsis a „kínzókamra” elé. Vattay, aki addigra észhez tért, nem várt gyorsasággal felugrott rá és kirántotta a gyeplőt a kocsis kezéből és kastélya felé fordította a lovakat.

- Itt vagyunk, kapitány! – kiáltotta a széles vállú Hornyák.

Vajzlik arca elborult.

- Tán füttyültem nektek? – kérdezte számon kérően.

- Füttyülsz, nem füttyülsz értünk, mi jövünk, és nem hagyunk el! - kiáltotta odaadóan – és most tűnjünk el, mert nem sokára jön a fegyveres erősítés.

Az úr, aki a kocsin ült, amikor Vattay felugrott rá, Tölgyesi, volt az, első kutya a kutyák között.

Vajzlik nem valószínű, hogy hallotta a szavakat, mert rémülten nézett Stumfra, akit halálos ájulásából asszonyok próbáltak feléleszteni.

- Annak ámen, különben, már régóta megérdemelte! – kiáltotta nevetve Havrancsik.

Vajzlik arca fenyegetően elvörösödött.

- Megmondtam nektek, hogy hagyjatok engem

békén!

– szólt keményen Havrancsikra.

- Ki hívott ide benneteket? – nincs szükségem a segítségetekre, és kinevetni nem hagyom magam.

Ezt követően gyors lépésekkel elkülönült és hamar nekivágott a hegyoldalnak. Feje szét akart repedni elkeseredésében. Azt sem tudta, merre megy, csak ment egyenesen, amerre a lába vitte. A nap már régen lehanyatlott, és ő még mindig nem gondolt a pihenő helyre vezető útra. A sötétben botladozott, beleütközött a kidőlt fatörzsekbe, az álló fákba, de semmit nem érzett, csak tovább, ha lehet, ki a világból. Fejében egyetlen, fenyegető gondolat zúgott:

- Te gyilkos lettél!

Melle, tüdeje zörgött, annyira, hogy a vad már messziről felriadt fekvőhelyéről. Végül már nem bírta tovább, halálra fáradtan lezuhant a földre.

Nos, alig szűrődött át az első napsugár az erdei homályba, már ismét talpon volt és tovább ment céltalan útján, akár a felajzott erdei vad.

Ilyen feldúlt állapotban, még korán reggel az országút mellé ért. Éppen át akart rajta menni, mikor meglátta az úri hintót, ahogyan kapaszkodik felfelé a hegyen. Az a bizonyos kocsis volt, amelyik a verekedés idején jelent meg a községháza előtt, amelyiken aztán Vattay elszökött.

Vajzlik elrejtőzött a sűrű bokrok között. A hátsó puha ülésen kevélyen ült cifra öltözetében az úr, ugyanaz, aki tegnap megszöktette Vattayt. Mellette állt a puská és békésen szipogatta tajtékpipáját, míg kövér arca mosolygott. Lélekben éppen Vattay gyengeségére gondolt: Ő, Tölgyesi már külön férfi, neki meg kell, hogy alázkodjon az a rabszolga csöcselék. Hiszen a fűzfák annál jobban nőnek, minél jobban ritkítják őket. A parasztokkal is így van ez! Ellene nem merne fellázadni az a bugyuta csöcselék, ő megmutatná neki. Neki nem kell testőrség, amelyet Vattay felkínált neki az útra, örömmel látná azt a vállalkozót, aki megmerné támadni.

Hirtelen, mintha mocrogna valami a szeme előtti bokrok között, és abban a pillanatban, valaki torkon ragadta.

- Egy mukkot sem, különben halál fia vagy! – zúgott Vajzlik vad hangja, és Tölgyesi orra előtt felvillant a pisztoly. A kocsis ijedten leugrott a

bakról és rohant az erdőbe. A földesúr arca elfehéredett, majd kékült, de az acélkéz nem lazított, sőt még jobban szorította gégéjét.

- Mennyi pénzt szedtél össze tegnap a pomáziaktól?

- Csak kétezer tallért – hörögte Tölgyesi.

- Az neked csak, amikor a nép pusztul az éhségtől? De nem lesz a tied, azonnal add ide!

Tölgyesi megmozdult, védekezni próbált.

- Ne mozogj! – szólt rá Vajzlik, mert megfojtalak, akár a macskát. Hol vannak azok a kierőszakolt tallérok?

- Tölgyesi arca már olyan volt, akár a vörös posztó, szeme már ki akart ugrani gödréből.

- Itt az ülés alatti ládikóban – hörögte elkeseredetten.

Vajzlik ügyesen benyúlt lábával az ülés alá és egy mozdulattal kitesztotta onnét a kis ládikót, amelyben össze voltak rakosgatva az ezüstérmék.

Azután előbb a puskát hajította jó messzire, majd elengedte Tölgyesit és a ládikát felkapva leugrott a kocsiról.

- Vigyen el a zavaros víz! – kiáltotta neki. És ne is nézz vissza, mert szétlövöm a fejed. És amint hazaérsz, igyekezz jóvátenni, amit elhibáztál! Ahelyett, hogy a lányodnak nagy hozományt harácsolsz, add vissza a népnek a pénzt. Mert ha nem, velem lesz elszámolni valód! Akkorra már a hintó a hegytetőre ért, ahonnét már fehérlettek Szántónak házai.

- Tölgyesi teljesen meg volt zavarodva. Holott soha nem volt babonás, most akaratán kívül beleesett abba. Hiszen az az ördögember mintha a földből ugrott volna ki, és lám, ismét eltűnt, mintha a föld nyelte volna el...

Vajzlik addig gyors lépésekkel haladt befelé az erdőbe.

- Most már kész zsvány vagyok! – mondta magában fanyarul, de mégis nyugodtabban.

- Embert öltél és raboltál.

Hirtelen találkozott egy emberrel, aki ismerős volt Pomázról.

- Honnét jössz? – kérdezte őt.

- Szántóról jövök, a sógort voltam meglátogatni válaszolta az, holott nem ismerte.

- Akkor tegnap este nem is voltál otthon és nem is tudod, mi történt Pomázon?

- Bizony nem.

- Akkor látod, ott kínozták a mieinket, és megsarcolták őket kétezer tallérral.

A férfi elfehéredett.

- De a pénz itt van – folytatta Vajzlik. No, fogd el ezt a ládikát és vidd el az öreg Mikusiknak. Ossza szét a pénzt a károsultaknak. De hallgassatok mindannyian, különben megint kínozni fognak benneteket.

Az ismerős érdeklődni kezdett, de Vajzlik semmilyen felvilágosítást nem adott neki. Miután átadta neki a ládikát, az ellenkező irányba távozott saját vidékéről.

Azután egész testében remegve a fáradtságtól, megérkezett egy gyönyörű festői medencébe, amelyet egy ezüstszerű patak szelt ketté. Vajzlik oltotta szomját a kristálytisztá hűvös vízzel, azután elterült a puha mohára és elaludt...

Tündérekről álmodott. Az egyik tündér, mikor ráakadt, hívta hozzá a többi tündért és a tündérkirálynőt.

- Minek hívtál minket nővérkénk, mikor itt valami földi halandó fekszik? – kérdezte a királynő.

Nem tudom királynőm – válaszolta a tündér. Hiszen az nem szeretget minket, nem is hall, alszik.

Vajzlik meghallotta a tábornok pattogását.

Kipróbáljuk – mondta a királynő és csupasz kézzel belenyúlt a tűzbe, felszedett egy marék paraszt és odalépett Vajzlikhoz, kitakarta mellét és rárakta.

- A fájdalom elárulja - mondta a legény fölé hajolva, és figyelmesen nézett arcába. De Vajzliknak a szeme sem rebtent.

- Most már elhiszem, hogy alszik.

- Most adjátok át közölnivalótokat, nővérkéim! Megtaláltátok a daliát, aki érdemes lenne kincseinkre? – kérdezte a királyné és leült. A tündérek egymás után mentek eléje és szomorú arccal mondták, hogy nem. A királynő gyönyörű arcán folytak a könnyek.

- Tehát a dalia nem érdemes az ajándékainkra. Nincs, aki felvegye a díszes tündérek által készített selyeminget, amely megvéd a golyók ellen, aki felcsatolná az aranyveretes övet, amely ezerembernyi erőt ad, az sincs, aki megsuhintaná a veretes nyelvű baltát, amely az ura parancsára magától vág?

Így hiába jöttünk össze, nővérkéim. Ismét itt kell hagynunk a kincseket egy évig a szikla alatt. Hátha

akkor akad egy dalia, aki eltalálja az arra az évre érvényes jelszót.

- Az én tisztességem a szikla. Dobbant a lábával, és egyedül elveszi az értékes ajándékokat. Haza nővérekék!

Ismét dörgött és villámlott és fűtült a szél. Vajzlik szárnyak csapkodását hallotta és csend lett. Rögtön lábra ugrott és a szikla elé állt.

- Az én tisztességem a szikla. – A szikla kinyílt, Vajzlik kiszedte alóla az elrejtett kincset.

Mikor felvette az inget, eluralkodott rajta a biztonság, mikor felcsatolta az övet, mintha acélt öntöttek volna ereiben, mikor megfogta a baltát, remegtek az erdők...

A felerősödött Vajzlik felkelt álmából és gyors léptekkel igyekezett a szálláshelye felé. Ott a házikó elé állt, és háromszor erősen fűtült. Az erdőből örömmel röpültek felé az erdei fiúk.

Vajzlik elfogadta a kapitányságot. A fiúk ujjongtak, búskomor arcukat megvilágította az öröm és büszkeség.

Nagy tábortüzet raktak, katlanban főtt a birkagulyás.

Vajzlik egybehívta a legényeket, csendet kért, majd a tábortűznél kijelentette:

- A mai naptól kezdve olyan regulánk lesz érvényben, hogy a szegénynek egy haja szálát sem görbítjük, az urakat meztelenre kopasztjuk. Békét annak, aki az eke mögött lépked és üldözni azokat, akik hintón közlekednek. Hadd élvezze a békét és szabadságot a juhász, de a hideg urak soha ne tudják biztonságban vagyonukat és ékszereiket!

- Miután mindenki elhallgatott, Vajzlik még hozzátette: - Egyenlővé tesszük a világot!

Azt csak a jó Isten tudja, honnét-honnét nem, de Vattay megtudta, hogy a Tölgyesi földbirtokostól elvett pénz visszatért Pomázra és most ismét azoknál van, akiktől erőszakkal elvette. Igen nagy volt a haragja, hiszen egyetlen egy ember, ráadásul a saját jobbágya, Vajzlik ennyire megszégyenítette. Ezért bosszút szőtt.

Személyi testőrségét a darabontok csapatát kibővítette és jobb fegyverzettel látta el. Teljes katonai fegyelmet vezetett be. Éjszakai és nappali őrseget, jelszavakat, parancsokat. Egyszerűen mindent, a katonai táborhoz hasonlóan.

Vattay, nyugodtan dörzsölgette kezeit.

- Megállj barátcskám, majd én megmutatom

neked! – morogta őszes bajsza alatt. Csak azt röstellte, hogy Hornyákot nem tudta megfogni. Kiváló darabont lenne belőle, de elszökött az erdőkbe azokhoz az elátkozott erdei legényekhez... A pilisi falvakban, mosolyogtak a népek, igaz csak titokban.

- Mit tud megtenni egy ember, s lám a földesúrnak egész regimentje nem bír vele. Akkor még nem tudták, hogy az a regiment bizony ellenük irányul.

Aztán az egyik szombaton a szakasznyi darabont váratlanul Mikusék házához vonult. Bekerítették a házat, aztán Vattay öntelt arccal, büszkén leszállt a hintóról és bement a házba.

- Öreg loptos, hol van az a pénz, amit az a zsvány Vajzlik küldött? – támadt a gazdára. Mikus elfehéredett, tudta mi fog következni. A darabontok Vattay intésére felborították és elkezdtek csépelni. Mikusikné térdre dobta magát a szörnyeteg előtt, és kezeit tördelve könyörgött, hogy ne verjék a férjét, hiszen ő szétosztotta a pénzt a nép között.

- Add oda, ami nálad van és mondd meg, kinek adtátok a többi! – és tovább verette a szerencsétlen embert. Mikusikné felállt és kinyitotta a cifra festésű ládát. Kiszedte az összes ezüst érmét és remegő kézzel adta a hóhérnak. Azután a csapat azokhoz a gazdákhöz ment, akiknek Mikusik odaadta részüket a pénzből, és mindenhol ismétlődött a kínzás. Akár vonakodott visszaadni a pénzt az illető, akár nem. Így rövid idő alatt Vattaynak ezer tallérral több lett. Hiszen a gazdasszonyok, vagy a gyerekek odaadták összes spórolt pénzüket, csak hogy megvédjék szeretteiket az embertelen kínzástól.

Vattay még büszkébben tért haza. Hiszen bosszút állt, ha nem is Vajzlikon, de az ő titkos kedvelőin. Ezen kívül hirtelen két legyet csapott: Tölgyesit kifizette, és ismét nála volt a pénz.

Vasárnap a templom előtt kidoboltatta, hogy minden jobbágy, aki bármilyen kapcsolatba kerül Vajzlikkal, vagy annak bandájával, nehéz börtönbüntetésre lesz ítélve. Vajzlik elfogására ötven arany dukátot tűzött ki.

A pilisiek nevettek, hiszen az akkori mondás szerint „Parancsold meg uram – csináld magad”.

(Folytatjuk)

Mindenszentek – Halottak napja

Kr. után a IV. században mindenszentek ünnepét pünkösd utáni első vasárnap ülték meg. Az ortodox egyház még jelenleg is ekkor tartja. Kezdetben még a keresztény vértanukra emlékeztek ezen a napon. A keresztény egyház csak néhány évszázaddal később 835-ben Gergely pápa engedélyével ismerte el az új ünnepet. Ettől kezdve a Mindenszentek, már az egész kereszténység ünnepe lett.

Általános szokássá, vált, hogy mindenszentek napján rendbe teszik, és virággal díszítik a sírokat, amelyeken gyertyát gyújtanak a halottak lelki üdvéért. Szüleink, már gyerekkorunkban belénk

plántálták, azt, hogy a gyertyák fénye az örök világosságot jelképezi. Édesanyám

leegyszerűsítve, úgy magyarázta, hogy a gyertyák fénye behatol a sírba, és ekkor világosságban vannak halottaink.

Az ünneppel kapcsolatban különböző

népszokások alakultak ki. Voltak vidékek, ahol harangoztattak a család halottaiért, máshol ételt ajándékoztak a szegényeknek. Voltak olyan területek is ahol úgy tartották, hogy a halottak ezen az éjszakán kikelnek a sírból, így a családi lakomán nekik is terítettek, és minden helységben lámpát gyújtottak, hogy eligazodjanak a házban.

A Minden szentek ünnepe Magyarországon 1950 – óta ötven éven át nem volt hivatalos ünnep. 2000 – óta vált azzá.

A november 2 – i halottak napja jóval későbbi eredetű: A clunyi apát 998-ban vezette be a bencés házakban. Három évszázad kellett ahhoz,

hogy az egész katolikus egyház átvegye. A XIV. század elejétől már általános ünneppé vált. A halottakról, elhunyt szeretteinkért való megemlékezés, az értük való közbenjárás a purgatórium (tisztítóhely) katolikus hittételén alapul. Azoknak, akik Isten kegyelmében hunytak el, de törlesztendő bűn van még lelkükön, ezért Isten előtt meg kell tisztulniuk. A halottak napi gyászmisék az örök életről és a feltámadásról szólnak.

Az eredetileg katolikus ünnepet és népi hagyományait más felekezetek is átvették. Az

evangélikusok és az unitárusok

hivatalosan is elismerték. Az ünnep nemcsak a katolikus hívek ünnepe, hanem a reformáció több felekezete is elfogadta. Az

evangélikusok és az unitáriusok

hivatalosan is elismerték. A

evangélikusok a mindenszentek ünnepét is és a halottak napját is megtartják, ugyanabban az időpontban, mint a katolikusok, bár nem tartozik a fő ünnepek közé.

Pilisszentlászló temetője, azon ma már kevés temetőkhöz tartozik, amely még a Szent István királyunk rendelete szerinti. A templomot körbeölelve nyugszanak halottaink. Az utódok méltóképpen tisztelik elődeiket. A ünnepi díszben pompázó sírkertünk, valamint a keddi és szerdai Tibor atyánk által celebrált miséken megtelt templomunk is ékes bizonyítéka az utódok szeretetének.

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomda, nyomdai előkészítés: Technova 2004 Kft.

technovaszentendre@gmail.com • 06 30 280 5189

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015